ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

БУДУЮТЬ ПОЛЬСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ У ВІННІПЕҐУ.

Свідомі польські робітники і фармері в Канаді радо привітають вістку, що польські робітники міста Вінніпегу приступили до будови Польського Робітничо-Фармерського Дому, на розі вулиць Прічард Евню і Принц Стріт.

Будинок, розмір якого виноситиме 90 стіп довжини а 32 стопи ширини, має бути мурований з цегли, а кошти його будови виноситимуть около 15 тисяч долярів. В дійсности кошти будови були-б далеко більші, як би не факт, що польські товариші працюють при будові без ніякого винагородження. Вони мають своїх мулярів і будівничих, які працюють безплатно при будові під доглядом архітекта, який є одиноким що побирає плату за свою роботу.

Дійсно з великою самопосвятою взялися польські товариші до праці коло нового будинку, який в майбутньому має бути таким огнищем культурно-освітньої праці серед польських працюючих мас в Канаді, яким являється зараз для українських трудових мас в Канаді, Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім у Вінніпегу.

Робітничий рух польських товаришів у Вінніпегу є досить молодий. Він тепер почався, однак при підтримці свідомої частини польських робітників і фармерів в Канаді треба вірити, що цей рух набере сили і стане тим осередком, з якого розходитиметься клясова свідомість по всій Канаді, де лише живе польський робітник і польський фармер. Його ціль є піднести польські трудові маси в Канаді на вищий степень культурно-освітнього життя.

Горстка свідомих польських робітників у Вінніпегу, побачивши, що польське працююче населення в Канаді, то-б-то польський робітник і фармер, падуть жертвою страшної експльоатації дуже часто лише тому, що вони стоять осторонь від всяких робітничих чи то фармерських організацій, застановилася над цим сумним положенням трудових польських мас в Канаді і постановила рушити ці маси при помочі дійсної робітничо-фармерської організації. Ця горстка свідомих польських робітників бачила, яку велику ролю відіграла серед українських трудових мас в Канаді українська організація ТУРФДім, як багато причинилася вона до піднесення українських робітників і фармерів на культурно-освітнім полі, тому постановила вона піти слідами добре випробованого пляну, бо коли цей плян показався таким успішним для українських робітників і фармерів, то не меньше успішним буде він і для польського трудового населення в Канаді. Бо коли застановитися, як слід, над положенням польського робітника і фармера в Канаді, то не є воно ліпше від положення українського трудового населення в Канаді. Ненаситний капітал не перебирає в націях. В погоні за зиском він не руководиться якимсь специяльним почуванням зглядом якоїсь там нації. Він експльоатує всіх робітників і фармерів без огляду на їх національну приналежність. Долар зиску витягнений з польського робітника або фармера є такий самий за дорогий, як долар зиску витягнений з робітника чи фармера інших народностей. Капітал не знає націй, не знає сект, не має територіяльних границь, його територія це цілий світ, де він лише може вхопитися і експльоатувати працююче населення. Капітал, це інтернаціональна гадина, це той "боа констриктор", який обвивається довкола тіла всесвітнього пролетаріяту і п'є з нього кров. Увільнитися з його обіймів всесвітній пролетаріят лише тоді, коли він обєднає свої сили в одній великій робітничо-фармерській організації і стане одним фронтом проти спільного ворога, капіталу.

Польські робітники і фармері в Канаді мають також багато непрошених опікунів, які показують їм грушки на вербах і кажуть їм, що теперішна система не є така зла, як це представляють нам провідники робітничо-фармерського руху.

Польські робітники і фармері в Канаді є складовою частиною світового пролетаріяту, який з кожним днем будиться і чимраз голосніше домагається своїх слушних прав. Та, на жаль, треба зазначити, що польські трудові маси в Канаді лишилися далеко позаді працюючих інших народностей. Клясова свідомість канадійських польських робітників і фармерів є дуже а дуже слабенька.

Зрозуміли це свідомі польські робітники міста Вінніпегу і постановили дати початок до поширення культурно-освітньої праці серед польського трудового населення в Канаді. Щоби можна започаткувати цю велику роботу, конечно мати осередок, з якого ця робота розходилася-б по широкій Канаді. Тому конечним є мати власний будинок у Вінніпегу. Польські робітники міста Вінніпегу взялися з великим запалом до будови Польського Робітничо-Фармерського Дому у Вінніпегу.

Великих фондів в них немає, бо є це бідні робітники, які з великим трудом заледве заробляють на мізерне життя. Приступаючи до цего великого діла вони вірять, що свідомі польські робітники і фармері в Канаді зрозуміють вагу і значіння робітничо-фармерської інституції і дадуть їм фінансову поміч, коли заряд організації віднесеться з відозвою до польського трудового населення в Канаді.

Польські робітники і фармері! Зрозуміймо, що в єдности сила і що лише спільними силами усунемо всі колоди, які лежать на дорозі до кращого майбутнього. Ми обєднаємо свої сили довкола нової організації, ми підемо правдивим пролетарським шляхом, ми разом з організованим пролетаріятом цілого світа збудуємо краще життя. Хай нас нічо не ділить, бо ми є членами працюючої кляси. Ми збудували цілий світ то й збудуймо свою робітничо-фармерську організацію!

Хай живе організація Товариство Польський Робітничо-Фармерський Дім в Канаді!

Хай живе злука робітників з фармерами!

З товариським привітом

Будівельний Комітет.

Вінніпег, Ман.

ЛЕМКИ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ В РЯДИ ПРАЦЮЮЧИХ

В газетці "Правда", що виходить в Філяделфії і пише таким російсько-українським жаргоном, що, як би його собака їла, то сейчас строїлася б, якийсь "Лемко из Торонта", галицький русотяп розплакався, що торонтонські лемки не хотять організуватися для боротьби за православну віру, але організують Робітничо-Освітнє Карпатське Товариство. Болить його дуже, прямо за кишки поре, що торонтонські лемки не лише що признаються до українців, але пішли так далеко, що стараються стати клясово-свідомими членами робітничої кляси і хочуть позбутися тих окулярів, яких колишна пареславна віра заложила на їхні очі і тримала їх в темноті.

Цей збанкротований покровитель матушки Расеї ніяк не може розібрати в своїй заправославленій голові, як то ті лемки вміють зривати з сліпими релігійними традиціями сумної слави пареславія і дописувати до "Укр. Роб. Вістей". Йому хотілося-б і на далі бачити лемків покірними рабами "царя батюшки" та "благолюбивого" пареславного патріярха з Царгорода.

Та час робить своє. Мільйони українських селян і робітників на Радянській Україні показали нам шлях, по якому нам треба ступати, щоб освободити себе від своїх і чужих панів та їхніх прихвостнів. Цим шляхом піде кожний чесний лемко, а коли такі, як дописувач, стануть йому на дорозі, то він зуміє їх усунути. Підшиватися галицькому "русотяпові" під лемка, нічого не поможе. Фарбовані лиси вже перевелися, а коли ще деякі і є, то нарід скоро на них пізнається.

Пише нам "галицький русотяп", що "ціль етого общества не понятна никому". Шоби поняти щось розумного, то треба мати розум, бо як каже наша пословиця: "Розум лише розумом понимається". Коли-ж його у де-кого бракує, то не наша в цьому вина.

Коли ви хочете знати, яка ціль лемківського товариства, чи то по вашому "общества", то зайдіть коли до нас і довідайтеся. Не чекайте доки вас повідає організатор "родом из Завалки", бо як ви пишете, він ходить із одного гавзу в другий, то хто знає, коли до вас прийде. Можете часом і померти не довідавшись про ціль згаданого "общества". Одно вам скажу, що це не є "общество Качковского".

Ясна річ, що членами нашого товариства є робітники, а не ті пани, яких Жовтнева революція викинула на панський смітник і які розбрилися по світі та стараються заробити собі на життя не чесною працею, але заверненням голови несвідомим робітникам. Члени цього товариства вміють вже не лиш "отділить сосну отъ ялицы", але потраплять відріжнити чесного українця від русотяпа, який з жалем згадує старі, для нього добрі царські часи, коли то ваше пареславіє купалося в царських рублях.

Цікаво мені знати, котрі то "розумні" лемки насміваються з організатора робітничого освітнього товариства лемків в Торонто? Чи не ті, що вічно грають в карти та заливають себе алькоголем? Бо це одинокі "розумні" лемки, яких я знаю в Торонто.

Свідомий лемко.

Торонто, Онт.

ОТ ЩО Я ПОМІТИВ, МАНДРУЮЧИ.

Мондейр, Алта., це містечко фармерське і то не українське. Славне воно тим, що тут осідок католицького клеру. Тут збудовано кілька католицьких церков і є монастир, де перебувають "святі" магдалини-черниці і черці-попи.

Попівська освіта поширена тут широко, а вже найбільше її поширюють на 12. липня, коли попи роблять відпуст в честь Петра й Павла. В цей день тут зїзджаються фармері з цілої північної Алберти, щоби віддати честь Павлові й Петрові на тім світі, а попам і черницям лишити гроші на "боже"

В цей день заробляють всі, хто тут має який бизнес, а вже здається готель, то "бітує" і попів. Цього дня яких 10 бартендерів вганяють і не можуть настачити тої свяченої води для побожних фармерів. Про лікер стор, який тут також є, то вже й не говорю.

Попи також хитро все те роблять. Відправляють богослуження і своїми проповідями зворушують старечі фармерські душі до плачу, а потім коло церкви і коло монастирів відправляють базар і тягнуть фармерські центи на "боже". "Освіта" шириться страшно. Коли вийти на вулицю так і лиш чути розмову:

—А я, куме, купив собі кечок пива, треба взяти до дому.

— А я, каже другий, купив знаєте батлю моцної горівки і як собі знаєте потягну, то не памятавем грішний, чи не нині Петра й Павла, чи Юрія.

Стрінеш гурток жіночок, то там розмова на іншу тему. Вони говорять про образи святих.

— Бігме, кумонько, я кажу йому дай мені образ св. Юрія, а він дає мені якогось богомаза і каже, що то Юрій. Але я не дала себе одурити, о ні, бо Юрій на-коні, а він дає мені образ без коня. Е, мудрий ти, але і я не дурна, кажу йому, а кінь де пропав, як це Юрій? А він мені кумочко відповідає, що він коня продав, а тільки Юрко лишився.

І таку фільософію можна почути всюди.

Коли дивишся на це все і бачиш з одного боку темноту, нужду і безпорадність, а з другого боку бачиш, як чорні просвітителі використовують цих темних християн, то робиться жаль. Пригадуються слова нашого генія, Т. Г. Шевченка, як то він по повороті з заслання ще в 19-тому столітті прибув до Москви на великдень і дивлячися на всю ту попівську церемонію і обман сказав: "І, коли скінчиться оця кумедія, та коли прийде кінець оцему попівському верзінню". А це вже 20-те століття, століття електрики, а кумедія продовжується далі.

Тут є українська книгарня і коли я зайшов до неї, то зараз побачив всюди по стінах святі образи, а на поличках молитвеники і сонники. На кількох поличках побачив книжки доброго, поучаючого змісту, а їх по них видно, що вони там вилежують роками.

— Ви продаєте ще сонники, питаю я.

— Ге, ге, — засміявся мій книгарчик і каже: "Та я за це літо продав поверх 200 сонників, а молитвенників, образів та хрестиків, то не порахувати".

— Ну, а як ті другі книжки, — не купують?

— Другі книжки отак лежать з року на рік і ніхто навіть не спитає про них.

І по цім ви вже можете читати культуру цього народу. Замісць того, щоби прочитати якусь книжку, хоч би скажім про рільництво, про господарку, то він тратить час коло сонника або коло байки про Геновефу. А скажи йому що доброго, і його користь, то він ще накинеться на тебе і каже, що він знає все і його не треба вчити. А дітвора отих побожних, то своїм поводженням перевищає вже всіх. По дітях пізнаєш вже яких батьків вони мають.

Та є тут гурток свідомих товаришів, які гуртуються при відділі ТУРФДім і мають свій досить обширний будинок, а в ньому також приміщується діточа школа, де діти вчаться української мови, пісні, музики й звичок праці. На жаль мале число батьків зрозуміло це що їхнім дітям треба дати виховання таке, щоби було корисне їм і дітям. Замісць післати дитину на науку, то вона бігає по вулиці і кидає камінням та палить "фаєр-крекс".

Навіть так далеко пішли, що коли тут показувалися історичні фільми з Радянської України, то батьки самі не прийшли подивитися на тяжку боротьбу наших предків з польською шляхтою і татарвою, але за те деякі їхні здеморалізовані молодчики прийшли під Фармерський Дім і цілий час випукували "фаєр-криксами" та кидали ними через вікно до салі.

Всякі чорноризники та неньколюбні кричать на нашу організацію та видумують ріжні брехні своїми доносами до можних цего світа, а в той час не бачуть свого під носом. Не бачуть цеї деморалізації, а може й бачуть та вмисно цьому потурають, бо з темного можна сім шкір здерти.

Та вже й тут є гурток свідомих фармерів і гурток свідомих фармерських дітей, які провадять дійсну освітню працю і постійно відкривають очі тим, що мали на очах попівську заслону. Своєю працею підривають вони ґрунт під ногами тим, що, користовуючись фармерською темнотою, жили гойним життям в той час, коли фармер з цілою рединою за тяжкою працею не бачив білого дня.

Місцевим товаришам приходиться тяжко ломити скалу темноти, бо на Укр. Фарм. Домі тяжить ще поважний довг, який гальмує освітню працю. Але все таки і цею своєю працею здобула собі наша організація симпатії в широких фармерських масах. Діточки, які тут ходять до роб.-фармерської школи, виступають зчаста з концертами і цим дають доказ, чого вони вчаться в цій школі.

Не мало труду прийдеться ще тут доложити, щоби освідомити цю працюючу масу, але певно, що при помочі "Ф. Ж.", яке тут досить поширене, і при помочі відділу ТУРФДім, вдасться часом викоренити всю темноту і тоді всім темнителям не стане тут місця. Тоді не буде тут попиту на сонники, але на повчаючі книжки.

Мандрівник.

Мондейр, Алта.

ДО ЗАЛІЗНОДОРОЖНИХ РОБІТНИКІВ НА КАНАДІЙСЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Останніми днями отримали відділи К.Б.З.Р. обіжник від президента нової юнії, Мошера. Обіжник цей прохано подати всім залізнодорожним робітникам Канади до відома. Він звучить:

"Один з наших залізнодорожних організаторів прислав мені копію циркуляру виданого президентом і членами комітету Канадійського Товариства Залізнодорожних Інжинерів, які недавно були на послуханні в Генрі Торнтона, президента Канадійських Національних Залізниць, в справі кількох важних питань, що відносяться до організування залізнодорожників нашим товариством.

Кажеться, що президент Торнтон, заявив виразно, що політикою компанії є не дозволити, щоб якась робітнича організація заводила юнійну шапу (клозд шап) в компанії, але кожний робітник має право належати до такої організації, яку самий собі вибере. Щодо так званого права "сініоріті" (старшинства), то це буде полягати на роках заняття, себто праці в компанії і ліста "сініоріті" буде під цілковитою юрисдикцією компанії. На випадок дисципліни, видалення або дискримінації, президент Торнтон заявив, що кожний робітник мав право вибрати собі другого товариша праці і піти з ним до урядників компанії, коли такі справи розбираються.

Одним з трудноців, з якими товариство стрічалося в організуванні залізнодорожників, була відмова компанії позволити на транспортацію і дати відпустку тим, які хотіли бути присутними на мітінгу скликаним товариством. В цій справі, на підставі циркуляру, президент Торнтон заявив, що "політикою компанії є дати відпустку всім робітникам, як тільки можна буде дістати людей, щоб заступити їх. Це не обходить компанію, як ті робітники використали свою відпустку так довго, як вони притримувалися законів країни".

Циркуляр виданий президентом Канадійського Товариства Залізнодорожних Інжинерів, С. Е. Вайт-ом і його комітетом кінчиться заявою, що президент Торнтон заявив рішучо, що всі робітники будуть трактовані рівно.

З огляду на ці інформації не повинно бути вагань зі сторони залізнодорожних робітників пристати до товариства і доложити всіх старань, щоб збільшити вже до тепер велике число членів в цій групі робітників. Страх з огляду на дискримінацію не повинен бути дальшою причиною відмови прилучитися щиро до руху, який притягає тисячі залізнодорожників в ряди товариства. Коли б всупереч наведеній заяві політики президента Торнтона, якийсь урядник компанії дискримінував залізнодорожників, членів нашого товариства, тоді про це треба повідомити мене негайно, а я займуся цею справою без отягання. Все-ж таки я вірю, що президент Торнтон буде тісно притримуватися "рівної нагоди а не фаворитування" так далеко, як це відноситься до організаційних спроб братства. Це все, чого ми хочемо і чого нам потрібно. Нашою ціллю є, зорганізувати залізнодорожних робітників Канади в одну одиноку промислову юнію, а робітники, які працюють по секціях і ярдах становлять велику часть наших майбутніх членів. Тому ми запрошуємо кожного з цеї групи, який ще не записався до товариства, щоб зробив це зараз і кооперував з нами щиро, аж доки більшість робітників не буде зорганізована на кожній залізничій системі і доки ми не діб'ємося нової скалі платні і других річей на їхню користь.

З братерським привітом,

А. Р. Мошер,

президент.

З появою нової юнії залізнодорожних робітників Канади боси і їхні наганячі, що займають певні пости в бюрократичній старій юнії, стали залякувати робітників, грозючи видаленням їх з праці за саму приналежність до К.Б.З.Р.

Та не зважаючи на оті босівські погрози, залізнодорожні робітники масово вступають в ряди нової юнії К.Б.З.Р.

Залізнодорожник.

ЮНАКИ ВІННІПЕҐУ! — МАНДРУЄМО!

Беріть палиці в руки, торбинки з їдою на плечі і готовтесь цієї неділі, 28 липня, на фарму РЗТ. Їдемо стріткарою. За їзду не платимо нічого, щоб мали змогу їхати всі юнаки працюючих Вінніпегу. Виїзджаємо стріткарою точно в 10 годині рано від Укр. Роб. Дому. На 9.30 год. рано будьте всі вже в Укр. Роб. Домі. Хай ніхто з вас не заспить. Спартаки теж хай встануть раніше.

Сонце страшно розгорілося. В місті душно, немає повітря, до того дими й порохи аж за горло стискають. Й ви, юнаки ввесь тиждень мусите жити в тих душних, запорошених вулицях. Так бодай у неділю їдьте у зелений, холодний лісок на фарму РЗТ в Іст Килдонан.

З нами їде орхестра. Так само юнаки Секції Молоді Іст Килдонан й Брурклендс теж їдуть в неділю на фарму РЗТ. Нас буде там багато.

Родичів прохаємо, щоб дозволили своїм дітям їхати на фарму РЗТ. Добре? **Комітет Свята Молоді.**

ПІКНІК! - ЇДЬТЕ ВСІ! - ПІКНІК!

ВІДДІЛ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В ІСТ КИЛДОНАН

— влаштовує —

В НЕДІЛЮ, 28. ЛИПНЯ 1929 РОКУ

НА ФАРМІ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИКИЙ

ПІКНІК

Робітники й Робітниці! Проведіть неділю на свіжому повітрі, дальше за містом, серед природи. На пікніку будуть смачні старокраєві і тутешні перекуски, холодні напитки, всякі несподіванки, а до всего того приграватиме добірна музика.

ПРИХОДІТЬ ВСІ НА ПІКНІК І КЛИЧТЕ ДРУГИХ!